

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.37.062/2013/8.szám

A Kúria a Dr. Aradszky Zsolt ügyvéd által képviselt felperesnek a Dr. Cziráky Gábor jogtanácsos által képviselt Budapest Főváros Kormányhivatalának Földhivatala alperes ellen ingatlan-nyilvántartási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása végett a dr. Mester Csaba által képviselt beavatkozó beavatkozott, a Fővárosi Törvényszék 2012. október hó 09-én kelt 10.K.31.479/2012/6. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2013. október hó 16-án megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 10.K.31.479/2012/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek és az alperesi beavatkozónak személyenként 30.000,- (harmincezer) - 30.000,- (harmincezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000,- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes társtulajdonosa a Budapest hrsz.-ú 3393 m² területű osztatlan közös tulajdonú ingatlannak amely a valóságban Budapest, Pusztakúti úton található. Ezen ingatlan vonatkozásában terjesztett elő telekalakítási kérelmet a felperes 2008-ban. Az első-, illetőleg másodfokú ingatlanügyi hatósági eljárás során született

közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát az alperes beavatkozó kezdeményezte. A Fővárosi Bíróság 10.K.35.248/2009/10. számú 2010. október 5-én kelt jogerős ítéletével, az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és a másodfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. A jogerős bírósági ítélet indokolása rögzítette, hogy az 50 méteres nyélhosszúság után a telek fokozatosan kiszélesedő része nem a telek részének minősül, hanem az a nyélhez tartozik. A megengedett legkisebb kialakítható 16 méteres telekszélesség pedig az Országos Településrendezési és Építési Követelményekről szóló 253/1997. (XII.20.) Korm.rendelet 35. §-ának (1) bekezdése szerint kategorikus rendelkezés amely nem szűkíthető le kizárólag az építési helyre.

A megismételt eljárásban a felperes új változási vázrajzot terjesztett elő, az elsőfokú hatóság a telekalakítást ismételten engedélyezte.

Az elsőfokú döntés ellen ismét a beavatkozó élt fellebbezéssel, egyebek mellett a Fővárosi Bíróság korábbi hatályon kívül helyező ítéletének indokolásában foglaltakra hivatkozott, amelyet álláspontja szerint az elsőfokú ingatlanügyi hatóság figyelmen kívül hagyott.

Előadta, hogy a felperes és társai által a polgári bíróság előtt indított jognyilatkozat pótlására irányuló keresetet a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság jogerősen elutasította.

Az ítélet indokolásában a jogerős ítéletet hozó bíróság megállapította, hogy a beavatkozó és társai részéről joggal való visszaélés nem merült fel.

A fellebbezés folytán eljáró alperes 800006/6/2012. számú, 2012. február 20-án kelt határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatva a kérelmet elutasította és a telekalakítást nem engedélyezte.

Az alperes határozatának indokolásában utalt arra, hogy a szakhatóságként eljáró Budapest Főváros Kormányhivatala 2012. január 31-én kelt másodfokú szakhatósági állásfoglalásában a telekalakítási engedély kiadásához nem járult hozzá. A szakhatóság állásfoglalása az alperest pedig köti.

Ezen túlmenően utalt a korábbi hatályon kívül helyező bírósági ítélet indokolásában foglaltakra, amely indokolás ugyancsak kötő erővel bír az alperes számára. Rámutatott, hogy továbbra sem teljesült az Óbuda-Békásmegyer Önkormányzata Képviselő-testülete 32/2001. (XI.30.) Ö.K. rendeletének (a továbbiakban: ÓBVSZ) 80. §-ához tartozó 21. számú táblázat szerinti legkisebb 16 méteres telekszélességi előírása.

Az alperes határozatának indokolásában arra is hivatkozott, hogy ezen határozatok valójában nem a Fővárosi Bíróság által elrendelt új eljárásban, hanem a felperes 2011. november 4-én benyújtott újabb kérelmére indult eljárásban születtek.

A felperes az alperes határozatának bírósági felülvizsgálatát kérte. Keresetében kérte annak hatályon kívül helyezését, az alperes új eljárásra kötelezését.

Amint arra már a fellebbezési ellenkérelmében is jogsértésként hivatkozott, az ÓBVSZ 10. § (2) bekezdése szerint az övezetben előírt telekszélességre vonatkozó kötelező szabály alól felmentés adható, és ennek lehetőségét a másodfokú határozat meghozatalakor egyáltalán nem vizsgálták.

Alperes a felperes keresetének elutasítását kérte, változatlanul arra hivatkozva, hogy a szakhatósági állásfoglaláshoz közigazgatási szervként kötve van.

A beavatkozó ugyancsak a felperes keresetének elutasítását kérte, álláspontja szerint a méltányosság gyakorlása az alperesen nem kérhető számon és a kérelmét ebben a formában a másodfokú eljárás során a felperes már nem módosíthatta volna.

A Fővárosi Törvényszék ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában arra hivatkozott, hogy a felperes által felhívott ÓBVSZ 10. § (2) bekezdése az ÓBVSZ 9. § (5) bekezdés b) pontja alapján kötelező elvi telekalakítási engedélyhez kötött előzetes eljárás után vehető igénybe. Ilyen eljárást a felperes kérelmére le nem folytattak, ezért a fellebbezés elbírálására jogosult alperestől az ÓBVSZ 10. § (2) bekezdésében foglalt szabály figyelmen kívül hagyása nem kérhető számon, az alperes jogszabálysértést ezzel nem követett el.

A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet az ítélet hatályon kívül helyezése iránt.

Kérte az ügyben eljáró elsőfokú illetőleg másodfokú közigazgatási hatóságok új eljárásra kötelezését és a jelen felülvizsgálati kérelemben megjelölt mentességi szabályok alkalmazhatóságának a vizsgálatát.

Álláspontja szerint a jogerős ítélet az ÓBVSZ 9. § (5) bekezdés b) pontjába, valamint 10. § (2) bekezdésébe, a Pp. 221. § (1) bekezdésébe, 339/A. §-ába, továbbá a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1. § (1) bekezdésébe, 2. § (3) bekezdés, 3. § (2) bekezdésébe b) pontjába, 50. § (1) bekezdésébe, továbbá a 105. § (2) bekezdésébe is ütközik.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felperes felülvizsgálati kérelme megalapozatlan.

A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást

helyesen állapította meg és abból lényegében, az ügy érdemét tekintve helyes jogi következtetést vont le.

Arra ugyan helyesen hivatkozott a felperes felülvizsgálati kérelmében, hogy az ÓBVSZ 9. § (5) bekezdés b) pontja a bíróság által már nem lett volna alkalmazható, a Pp. 339/A. §-a szerint alkalmazandó jogszabályok körének téves meghatározása az ügy érdemét nem érintette, az alperes határozata ezzel együtt sem jogszabálysértő.

A Kúria álláspontja szerint az ügyben döntő momentum az tény, hogy nem teljesült az ÓBVSZ 80. §-ához tartozó 21. számú táblázat szerinti legkisebb 16,00 méteres telekszélességi előírás. Tény az is, hogy ezzel összefüggésben a másodfokú szakhatóságként eljáró Budapest Főváros Kormányhivatala a 2012. január 31-én kelt V-B-009/00132-2/2012. szám alatt kiadott másodfokú szakhatósági állásfoglalásában a telekalakítási engedély kiadásához nem járult hozzá.

A Ket. 104. § (2) bekezdése alapján az alperesnek, mint másodfokú döntést hozó hatóságnak kötelessége volt a másodfokú eljárásra kijelölt szakhatósági állásfoglalás beszerzése. Ezen másodfokú szakhatósági állásfoglalás beszerzésének elmulasztása, vagy a döntésnél történő figyelmen kívül hagyása a Ket. 121. § (1) bekezdés c) pontja alapján semmisségi oknak minősül, amelynek következtében az alperesi döntést meg kellene semmisíteni.

A Kúria álláspontja szerint önmagában az a tény, hogy a másodfokú szakhatóság az engedély kiadásához nem járult hozzá, a telekalakítási engedély jogi sorsát eldöntötte.

A beavatkozó által az ÓBVSZ 10. § (2) bekezdése körében előadottak valóban nem helytállóak, az hogy ezen § alapján az elsőfokú ingatlanügyi hatóságot mérlegelési jogkör illeti meg, nem jelenti azt, hogy egyidejűleg méltányosságot is gyakorolna.

Ennek azonban az ügy mikénti eldöntése szempontjából jelentősége nincs, erre csupán rámutatott a Kúria.

Hangsúlyozni kívánja a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás tárgya nem az alperesi határozat, hanem az elsőfokú bíróság által meghozott jogerős ítélet jogszerűségének vizsgálata, ennek megfelelően az elsőfokú bíróság a felperes által a felülvizsgálati kérelemben megjelölt Ket. szabályokat sem sérthette meg, hiszen nem is alkalmazta.

A felülvizsgálati kérelemben előadottaktól eltérően a Kúria megállapítása szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 221. §-ában előírtakat sem sértette meg, hiszen a döntése meghozatalához szükséges körben a tényállást felderítette, döntésének indokait megadta.

Mindezekre figyelemmel a Kúria az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban mind az alperes, mind az alperesi beavatkozó pernyertesnek minősül, ezért a Pp. 78. § (1) valamint 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a Kúria a képviselőjük ellátásával kapcsolatosan felmerült költség megfizetésére a felperest.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog okán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték államnak történő megtérítésére a 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 15. §-a szerint köteles a felperes.

Budapest, 2013. évi október hó 16. napján

Dr. Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Pál Zoltán sk. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó sk. bíró

A kiadmány hitelével

bírósági írnok